

2021. január 15. - **Ez egy bátor épület, mert nem tagad, hanem állít valamit Istenről, hitről, formavilágról**

Hát igen, nem sokáig kellett várni rájuk. Ólálkodtak, sugdosódtak, majd előjöttek az árnyékvilágból. Megérkeztek a minden, az övéjüktől különböző gondolatot elutasítók, arra nemet mondók, a NEM-emberek.

Giccses, megalomán. Van, akinek csak ezek a jelzők jutnak eszébe Makovecz Imre Feltámadás munkacímű templomáról (a Szentek és kárhozottak temploma címet még életében elvetette). Mert ilyenkor mit sem ér, hogy az elmúlt évtizedekben külföldön a magyar építészet egyet jelentett Makovecz Imre nevével. Persze hogy nem, hisz Makovecz Imre vállaltan konzervatív, jobboldali építész volt, szóval sokaknak már csak a pusztá neve is ok volt arra, hogy giccsessenek, megalománozzanak egyet. Más nemzetek a Makovecz-rangú építészeteiből nemzetközi kulturális nagyságot faragnak, sok pénzt fektetnek be az ilyen imázsépítésekbe, mert tudják, hogy ezerszeresen megtérül. A magyarok egy része ennél szűkkeblűbb és rövidlátóbb.

Hogy is mondta Somogyi Győző? „Ez [a giccs] egy olyan politikai jelszó, mint a »fasiszta« szó. Ha nem értesz velem egyet és nem szolgálod a globalizmust, akkor fasiszta vagy. A giccs is egy pecsét, amit rá lehet ütni az emberre. Sajnos odáig jutottunk, hogy zenében, színházban és filmben is csak azt tekintik művészinek, amiben a rossz győz. Az, ami szép, érzelmes vagy a szívről szól, giccsesnek van kikiáltva, mintha tilosak lennének a pozitív érzelmek.”

A Felső Krisztinavárosi Szent Mihály Templom óriás modellje Makovecz Imre építész, a Magyar Művészeti Akadémia (MMA) örökös tiszteletbeli elnöke életművéből nyílt válogatott kiállításon a Pesti Vigadóban. Az emlékkiállításon az építész rajzai, tervei és megépült épületeinek fényképei mellett alkotásainak nagy méretű makettjeit is megcsodálhatja a közönség. (MTVA/Balaton József)

A Feltámadás temploma, a halálon győzedelmeskedő Krisztus temploma nyilvánvalóan a nemzet szimbolikus feltámadásának a temploma is. Van, akinek tetszik, van, akinek nem, de a jellegtelen, steril templomépítészettől abban különbözik, hogy van egyedi stílusa, hogy valamilyen! Szóval a mai világban egy bátor épület, mert nem tagad, hanem állít valamit Istenről, hitről, formavilágról. Ja, hogy magyar motívumkinccsel operál? Tudtommal mindenki a saját nyelvén dicséri az Urat.

Jött is egy bizonyos Gégény István nevű igazikeresztény (az igazikonzervatívokhoz hasonló), hogy megmondóemberként elmagyarázza nekünk, milyen borzalmas félreértésen alapul Makovecz koncepciója. Az Indexnek írt véleménycikkében finomkodott Gégény István, az eredeti, hosszabb írásában ókeresztényi egyszerűséggel „NER-templomnak” nevezte

Makovecz templomát, valamint azt állította, hogy „ha Makovecz Imre terve az eredeti szándék szerint megvalósulna, az a kereszténység hazánkban már most is zajló megerősökölésének az esszenciája lenne”.

Értjük ám, nem az iszlám térhódítása, Európa migránsokkal való elárasztása, a keresztény értékek relativizálása és megsemmisítése, a nemzeti identitások felszámolása, az LMBTQ-lobbi nyomulása erőszakolja meg a kereszténységet, hanem egy templom építése. Ez az!

Megérkeztünk a NEM-emberek sátánian zseniális érveléséhez. Pazar logika, örült beszéd, s még rendszer sincs benne. Majd miután az előbbi fenyegetéseket és veszélyeket megoldottuk, talán ráérünk, hogy Gégény István esztétikai téveszméivel is foglalatostokdjunk. De az ilyen ocsmány, fennhéjázó, spanyolvasz-gyáros stílussal nehéz vitatkozni, és nem is érdemes.

Megjegyzem, hogy ugyanezek a széplelkű, pardon, szépérzékű emberek nem finnyásak, hogyha amolyan posztmodern tömeggyártott, Microsoft Paint szoftverrel tervezett raktár-, üzem- vagy sportcsarnokszerű templomokat látnak, ha olyanokat építenek. A „letisztultság” – ez a mindenre alkalmas, igazából semmit sem jelentő műszó – egyfajta garancia arra, hogy senki nem köt bele. Vajon ezek a steril épületek mennyire szolgálják Isten dicsőséget vagy a hívők lelki egészségét? Semennyire, ugyanis az a dolguk, hogy sivárrá tegyék a lelket, hogy kioltás az érzékeket és érzéseket.

Egyébként is azzal érvelni, hogy Makovecz Imre templomi jelképrendszere nem egyeztethető össze a katolikus teológiával, finoman szólva is ezer sebből vérzik. Nem tudom, hogy milyen paradicsomi állapotokba vetítik vissza az egyház és a művészetek viszonyát, de a reneszánsz korában, ha az egyház megrendelt egy festményt, a művész elkészítette, utána elkezdődött a hosszú párbeszéd, hogy miért ne piros színű legyen X. Y. palástja és miért ne ott álljon a másik alak, ahol. A művész nem teológus, a művész alkot, a megrendelő meg elmondja a maga észrevételeit, s van, hogy a művész köti az ebet a karóhoz. Egyszóval semmi sincs kőbe vésve. A NEM-emberek nem most jöttek közénk. Nézzük csak meg a főváros két legszebb épületét: a Parlamentet és a Szent István-bazilikát! Előbbire a korabeli NEM-emberek azt mondták, hogy túl drága és meghaladja az ország teljesítőképességét, a tervpályázatot is támadták, kifogásolták a neogótikus stílusát, avítnak, ósdinak, sosem volt középkori nagyságunk nacionalista fellegvárának nevezték. Lám-lám, ebből a pénzből minden zsellérnek házat építhettek volna, és nem sorolom a szociálisan érzékeny emberek érveit, hogy mi mindenre költhetnénk művészet helyett. Igen ám, csak hogy ha nem költünk művészetre, akkor lennénk igazán szegények. Akkor lennénk a legszegényebbek.

De tegyük a kezünket a szívünkre: el tudnánk képzelni Budapestet a Parlament vagy a Szent István-bazilika nélkül? Leghagymázásabb álmainkban sem. És ez sokat elmond az értékükről. Érdemes nyitott szemmel járni ebben a hazában. Hány olyan templom épült az elmúlt évtizedekben, amelyek raktárra, sportcsarnokra vagy, ad absurdum, valamifajta üzemre emlékeztetnek? Hirdetik-e Isten dicsőséget? Azokról ritkán lehet olvasni bizonyos hittantanárok felháborodott véleményét. Az egyházi építészettel tehát bizony vannak gondok, és laikus szemlélőként mondom ezt, nem felkent esztétaként. Az is érdekes érv, hogy nem kell ekkora templom, mert amúgy sem telne meg, a meglévő templomok is üresen konganak. Ez az önfeladás netovábbja, és a Gégény István-félék elgondolkodhatnak azon, hogy nem az efféle mentalitás miatt konganak-e üresen a templomok.

Századokban vagy négyéves ciklusokban gondolkodunk? A múltbeli értékek megőrzésén – ez mindenkinek és a mindenkori kormánynak is kutya kötelessége – adunk is hozzá valamit a jelenünkhöz, hagyunk bármilyen nyomot magunk után? Vagy sok száz év múlva, ha a jövő régészei rátalálnak egy kortárs templomra, nem tudják majd eldönteni, hogy „otthonunk volt-e

Írta: Adminisztrátor

2021. január 15. péntek - Módosítás: 2021. január 15. péntek

vagy állat óla”, hogy Isten háza volt-e vagy egy multinacionális cég lokális raktárépülete. Mert ha tetszik, ha nem, eme „impraktikus” dolgainkból áll az életünk.

Szóval amíg ilyen undorító módon beszélnek róla, amíg ilyen mondvacsinált okokból szedik le róla a keresztvizet, addig is el a kezekkel a Makovecz-templomtól!

Pataki Tamás